

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Staufčík, s.r.o.**, Boršice 659, zastoupeného JUDr. Milanem Kyjovským, advokátem se sídlem Poštovská 8c, Brno, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, za účasti: **Andreas Stihl AG &Co. KG**, se sídlem Badstrasse 115, Waiblingen, Spolková republika Německo, zastoupené JUDr. Karlem Čermákem jr., Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Elišky Peškové 15, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 18. 4. 2012, sp. zn. 5256/2011-136400-021,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 18. 4. 2012, sp. zn. 5256/2011-136400-021 a rozhodnutí Celního úřadu Uherské Hradiště ze dne 19. 1. 2012, č. j. 784/2012-136400-021, **se zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13.922 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci rozhodnutí k rukám JUDr. Milana Kyjovského, advokáta se sídlem Poštovská 8c, Brno.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal ke Krajskému soudu v Brně žalobu proti rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 18. 4. 2012, sp. zn. 5256/2011-136400-021 (dále jen „žalovaný“), kterým žalovaný podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu Uherské Hradiště (dále jen „celní úřad“) ze dne 19. 1. 2012, č. j. 784/2012-136400-021, tak že v jeho výroku nahradil slova „jiného správního deliktu“ slovy „správního deliktu“, „§ 2 odst. 1 písm. r) zákona o ochraně spotřebitele“ slovy „§ 2 odst. 1 písm. r) bod 1. zákona o ochraně spotřebitele“ slova „§ 24 odst. 9 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele“ slovy „§ 24 odst. 10 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele“).

I. Podstata věci

Celní úřad rozhodnutím ze dne 19. 1. 2012, č. j. 784/2012-136400-021, rozhodl, že se žalobce dne 22. 3. 2010 dopustil jiného správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), tím, že skladoval za účelem prodeje výrobky, které porušují práva duševního vlastnictví ve smyslu § 2 odst. 1 písm. r) zákona o ochraně spotřebitele, a to práva k mezinárodní ochranné známce obrazové barevné, číslo zápisu 664727, registrované ve prospěch společnosti Andreas Stihl AG & Co. KG (dále jen „osoba zúčastněná na řízení“) u Světové organizace duševního vlastnictví. Konkrétně se jednalo o 315 kusů rosičů se sacím motorem (zahradní zádové motorové rosiče) zn. MKS 3WF-600. Tímto jednáním se žalobce dopustil klamavé obchodní praktiky ve smyslu § 5 odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele, čímž porušil zákaz užívání nekalých obchodních praktik (§ 4 odst. 3 citovaného zákona). Za uvedené protiprávní jednání celní úřad uložil žalobci pokutu ve výši 315.000 Kč a rozhodl o propadnutí zadržených výrobků. Toto rozhodnutí napadl žalobce odvoláním.

V rozhodnutí o odvolání žalovaný mimo jiné uvedl, že celní úřad prokázal, že u zadržených výrobků šlo o padělky ve smyslu § 2 odst. 1 písm. r) bodu 1. zákona o ochraně spotřebitele. Žalovaný mimo jiné uvedl, že smyslem barevné ochranné známky je ochrana určité kombinace barev, která je pro daný výrobek příznačná a díky které je spotřebitel schopen vybavit si výrobek chráněný touto ochrannou známkou. Spotřebitel si tedy není vědom přesného barevného odstínu, který originální výrobek má. Spíše si je schopen vybavit si barevnou kombinaci a přibližný odstín. V tomto případě může být spotřebitel uveden v omyl nejen použitými barvami, ale i jejich kombinací, která je velmi podobná s výrobky značky STIHL. Z definice padělku ve smyslu § 2 odst. 1 písm. r) bodu 1. zákona o ochraně spotřebitele vyplývá, že se jedná i o výrobek, který je zaměnitelný s ochrannou známkou, což je nyní projednáváný případ.

II. Shrnutí žaloby

Žalobce namítal, že správní řízení ve věci údajného porušení zákona o ochraně spotřebitele bylo zahájeno až dne 21. 6. 2011, tedy až po 15 měsících po provedení kontroly ve skladu žalobce. Tímto účelovým postupem tak došlo k zásahu do práv žalobce, který měl značně ztíženou obranu svých procesních práv, když je zjevné, že v daném případě se nejedná o porušení práv k ochranné známce.

Žalobce zdůraznil, že osoba zúčastněná na řízení je vlastníkem mezinárodní ochranné známky č. 662427 zapsané v rejstříku vedeném Světovou organizací duševního vlastnictví WIPO, platné i pro území České republiky. Jedná se o barevnou obrazovou ochrannou známku, která je tvořena kombinací oranžové a šedé barvy. Je znázorněna jako obdélník, přičemž každá z barev zaujímá na vyobrazení ochranné známky 50 % prostoru. Aby tedy výrobky, pro něž je ochranná známka zapsána, mohly požívat ochrany z této ochranné známky, mělo by zboží společnosti zúčastněné na řízení být nanесeno barvami vyobrazenými v ochranné známce ve vizuálním akordu přibližně 50/50. Ochranná známka je navíc vyobrazena a požívá ochrany jen pro specifické typy barev a to oranžová barva (RAL 2004 či PANTONE 164c) a šedá barva (RAL 7035 či PANTONE 428u).

Celní úřad měl tedy zkoumat, zda se na zadrženém zboží taktéž nachází přesně tyto odstíny barev. Jak vyplynulo z ohledání zadrženého zboží, nenachází se na něm šedá barva a už vůbec ne v chráněném odstínu. Navíc obsahuje i další barvy v zásadním poměru, které vlastník ochranné známky chráněny nemá, a to bílá, černá, oranžová, červená, šedá, žlutá a modrá. Celní úřad vůbec neprovedl porovnání zadrženého zboží s hotovými výrobky STIHL, prodávanými v předmětném období, a v žádném případě nemohlo postačovat srovnání např. s fotografií. Zabavené zboží nikterak nekoresponduje s vyobrazením dotčené ochranné známky, které vymezuje šíři ochrany pro jejího vlastníka. V případě ochranné známky tvořené kombinací barev, je zcela zásadní použití barev, v tomto případě odstíny RAL a PANTONE. Odstín barvy není dle žalobce uveden v rejstříku bezúčelně, ale ochranná známka má být v uvedeném odstínu užívána. Lze respektovat drobný rozdíl v registrovaném odstínu, avšak za situace, kdy je místo šedé barvy použita bílá barva, se jedná o zásadní rozdíl oproti ochranné známce. Oranžovou a šedou barvu používají i ostatní výrobci lesní a zahradní techniky, stává se více charakteristickou pro zahradní techniku obecně než pro konkrétního výrobce.

Žalobce dále poukázal na nařízení vlády č. 11/2002 Sb., kterým se stanoví vzhled a umístění bezpečnostních značek a zavedení signálů (dále jen „nařízení vlády č. 11/2002 Sb.“), dle kterého je oranžová barva vnímána jako značka výstrahy a proto si vlastník ochranné známky neměl uzurpovat právo užívat tuto barvu. Pouze barvy oranžová a šedá, tvořící ochrannou známku, samy o sobě bez dalších charakteristických prvků nenesou dostatečnou rozlišovací způsobilost, byť byla

později přiznána v rozporu se zákonem. Žalobce v této souvislosti odkázal na závěry Tribunálu (*dříve Soudu prvního stupně, pozn. soudu*), ve věci T-234/01 „*Andreas Stihl AG & Co. KG*“ ze dne 9. 7. 2003, kterým nebyla přiznána kombinaci oranžové a šedé barvy rozlišovací, a tudíž zápisná způsobilost.

Výrobky žalobce byly dále označeny slovní ochrannou známkou „MKS“, jejímž vlastníkem byl jednatel společnosti pan A.S. Předmětné výrobky tedy žalobce nabízel k prodeji pod tímto názvem a nelze tedy dovodit snahu parazitovat na dobrém jménu osoby zúčastněné na řízení. Uvedením označení „MKS“ dal žalobce spotřebitelům jasný signál, s jakým subjektem výrobky spojovat a jakákoliv zaměnitelnost s výrobky STIHL je tak vyloučena. Žalovaný a celní úřad nevzali v úvahu, že uvedením označení „MKS“ vynaložil žalobce veškeré úsilí, které po něm bylo možno požadovat, aby případnému porušení povinnosti zabránil a celní úřad tak měl vzít v úvahu § 28c zákona č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon č. 191/1999 Sb.“). Oba správní orgány dále porušily § 2 a 3 správního řádu, neboť ačkoliv tolerovali užívání oranžového a šedého barevného provedení jinými výrobci, užití oranžovo bílé kombinace barev naopak bylo předmětem postihu.

Žalovaný vzal v napadeném rozhodnutí v úvahu i usnesení Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, které mělo vyznívat ve prospěch žalobce. Celní úřad však k němu jako k důkazu vůbec nepřihlížel a ani jej nezminil v přípisu ze dne 28. 11. 2011. Není tedy zřejmé, zda bylo předmětné usnesení součástí správního spisu a které listiny z trestního spisu vzal celní úřad v úvahu.

Celní úřad dále uvedl, že při hodnocení společenské nebezpečnosti vzal v úvahu i škodu ve výši 5.351.851 Kč, vzniklou majiteli ochranné známky. Z rozhodnutí však nelze vůbec dovodit, jakým způsobem došlo k vyčíslení škody v uvedené výši, i s ohledem na to, že k distribuci a prodeji výrobků vůbec nedošlo. Celní úřad nezajistil vypracování znaleckého posudku či jiného odborného posouzení a vycházel pouze z tvrzení osoby zúčastněné na řízení. I z toho důvodu žalobce namítal, že žalovaný nesplnil povinnost ujistit přesně a úplně skutečný stav věci a jednal v rozporu s § 3 a 50 správního řádu. S ohledem na to, že k zadržení zboží došlo dne 22. 3. 2010 a správní rozhodnutí bylo vydáno až dne 23. 1. 2012, postupoval celní úřad v rozporu s požadavkem vydat rozhodnutí bez zbytečných průtahů a porušil tak § 6 a § 71 správního řádu.

Žalobce dále poukázal na to, že žalovaný se téměř nezabýval body jeho odvolání.

Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že celní orgány jsou na základě přímo aplikovatelné právní úpravy Evropské unie i českých právních předpisů povinny poskytovat ochranu duševnímu vlastnictví. Kontrola byla u žalobce provedena v souladu s právními předpisy, konkrétně § 1, § 32 a násl. zákona č. 191/1999 Sb., § 23 odst. 6 zákona o ochraně spotřebitele. Osoba zúčastněná na řízení se na rozhodování nijak nepodílela a rozhodnutí vycházelo z řádně zjištěného a zdokumentovaného skutkového stavu. Podle žalovaného není rozhodné, zda bylo jiným státním orgánem zahájeno trestní řízení, protože skutková podstata trestného činu je odlišná od skutkové podstaty správního deliktu podle zákona o ochraně spotřebitele. Smyslem barevné ochranné známky je ochrana určité kombinace barev, která je pro daný výrobek příznačná a díky které je spotřebitel schopen vybavit si výrobek chráněný touto ochrannou známkou. Spotřebitel si není vědom přesného barevného odstínu, který originální výrobek má. Spíše je schopen si vybavit barevnou kombinaci a přibližný odstín. V tomto případě může být spotřebitel uveden v omyl nejen použitými barvami, ale i jejich kombinací, která je velmi podobná s výrobky chráněnými ochrannou známkou. Z tohoto důvodu je irelevantní, zda na zadržených výrobcích je šedá barva, nebo se jedná o bílou v našedlém odstínu. Zápisem předmětné ochranné známky nezaniklo právo jiných výrobců používat na svých výrobcích oranžovou či šedou barvu. Nesmí se však jednat o případy, kdy je tato barevná kombinace použita na výrobky chráněné předmětnou barevnou ochrannou známkou a kdy i konstrukční řešení výrobků je téměř totožné s výrobky chráněnými ochrannou známkou.

Přesné uvedení odstínů kategorií RAL či PANTONE slouží ke stanovení barevného odstínu, který hodlá majitel ochranné známky používat na svých výrobcích. Účinky ochranné známky však nelze chápat tak úzce, že by k porušení práv došlo jen v případě užití zcela totožných odstínů. Padělkem je dle § 2 odst. 1 písm. r) zákona o ochraně spotřebitele nejen zboží se shodným označením, ale i zaměnitelným s ochrannou známkou. Podle žalovaného ani z právních předpisů, ani z ochranné známky samotné nevyplývá, že by barevná kombinace musela být na výrobcích zastoupena v poměru 1:1. Drobné součástky či nálepky a popisky jsou na zadrženém zboží skutečně i v jiných barvách, ale zastoupeny jsou v míře nepatrné a rozhodně nemají žádnou rozlišovací či odlišovací funkci. Z pořízené fotodokumentace ve správním spise je zřejmé, že celní úřad výrobky řádně ohledal a zdokumentoval a zařadil i ohledání provedené policejním orgánem Celního ředitelství Olomouc. Vzhledem k tomu, že existuje reálné riziko zaměnitelnosti zadržených výrobků s výrobky majitele ochranné známky a s přihlédnutím k povinností vyplývajícím z národní a unijní legislativy nemohl celní úřad postupovat jinak, než výrobky zadržet.

Ochranná známka se vztahuje na taxativně vyjmenované výrobky zahradní techniky. V žádném případě nevylučuje, aby kombinace oranžové a šedé v totožných odstínech byla použita na bezpečnostních značkách.

Žalovaný dále uvedl, že celní úřad zahájil správní řízení ve lhůtě stanovené v § 24b odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele. Pravomocně bylo o správním deliktu rozhodnuto taktéž ve lhůtě stanovené v § 24b odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele.

Žalovaný dále uvedl, že judikaturu Tribunálu či Soudního dvora lze použít jako interpretační vodítko v případech, kdy je projednáván případ s unijním prvkem. V daném případě se však jedná o mezinárodní ochrannou známku, a proto se nemohou evropské právní předpisy použít ani subsidiárně. Soudní orgány EU by ani nebyly příslušné v daném případě cokoli rozhodovat. Odkaz na rozsudek Tribunálu tak postrádá právní základ.

Podle žalovaného uvedení označení „MKS“ na zadržených výrobcích nemůže být bráno jako liberační důvod. Nelze akceptovat názor, že padělek přestává být padělkem, pokud si jeho výrobce či prodejce účelově zaregistruje libovolnou slovní ochrannou známku a tuto na padělek umístí. Takový postup by představoval obcházení a zneužití práva a proto v daném případě nebyly naplněny liberační důvody. Z protokolu ze dne 22. 3. 2010, č. j. 2716-2/2010-136400-031, vyplynulo, že kontrolovaná osoba o podobnosti zadržených výrobků s výrobky značky STIHL věděla, ale barevné rozlišení považovala za odlišné. Je tedy zjevné, že žalobce si byl vědom zaměnitelnosti a neučinil nic, aby podobnost odstranil.

Žalovaný dále uvedl, že z § 36 odst. 3 správního řádu nevyplývá, že správní orgán má povinnost uvádět výčet dokumentů, ke kterým se účastník řízení může vyjádřit. Naopak je zcela zřejmé, že účastník řízení se může vyjádřit k celému spisu. S trestním spisem se nadto celní úřad vypořádal na str. 4 a 7 svého rozhodnutí, žalovaný pak v bodu 3 a bodu 9 napadeného rozhodnutí. Předmětem správního řízení nebyla náhrada škody. Žalobcem uváděné povinnosti celního úřadu při stanovení výše škody nemají oporu v právních předpisech a byly by v rozporu s procesní ekonomikou a účelným hospodařením s veřejnými prostředky.

Vzhledem k obsáhlé fotodokumentaci a odůvodnění napadeného rozhodnutí i rozhodnutí celního úřadu je dle žalovaného zřejmé, že se správní orgány před vydáním rozhodnutí dostatečně seznámily se vzhledem zadržených výrobků, a následně jejich vzhled porovnaly s výrobky značky STIHL.

Žalovaný navrhl, aby Krajský soud v Brně žalobu jako nedůvodnou zamítl a setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před soudem.

IV. Shrnutí vyjádření osoby zúčastněné na řízení

Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření mimo jiné poukázala na to, že rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví o zamítnutí návrhu žalobce na prohlášení ochranné známky č. 664727 osoby zúčastněné na řízení za neplatnou nabylo právní

moci dne 31. 8. 2012. Jak vyplynulo z odůvodnění tohoto rozhodnutí, v případě předmětné ochranné známky není přesně stanoven proporcionální poměr jednotlivých barev, které ji tvoří. Z pouhého zápisu nelze dovozovat, že se jedná o poměr barev 50/50. Předmětná ochranná známka chrání toliko oranžovou šedou kombinaci barev v určitém odstínu, přičemž její rozložení na výrobcích, které chrání, není nijak uvedeno. Není třeba, aby barevná kombinace použitá na zadržených výrobcích byla shodná s barevnou kombinací chráněnou předmětnou známkou, ale stačí, že jí je podobná a že průměrný spotřebitel může zadržený výrobek díky užití barevné kombinace chráněné předmětnou známkou zaměňovat, případně asociovat s ochrannou známkou a výrobky, které chrání. Osoba zúčastněná na řízení v zásadě vždy užívá konkrétní zapsanou kombinaci barev, ať už na výrobcích, které jeho známka chrání, či v reklamních materiálech nebo na webových stránkách, nicméně je logické, že zobrazení barev na vytištěných materiálech nebo na obrazovkách různých počítačů může být z technických důvodů rozdílné, což ovšem osobě zúčastněné na řízení nemůže být na újmu. Žádný z ostatních výrobců motorových rosičů (kromě žalobce) nenabízí své výrobky ve stejné barevné kombinaci a už vůbec ne ve stejném rozmístění barev. I jiné subjekty mohou používat jiné oranžovo šedé odstíny, nicméně je evidentní, že žalobce chce používat právě chráněnou barevnou kombinaci. V žádném případě si osoba zúčastněná na řízení nechce monopolizovat oranžovou barvu, napadená ochranná známka chrání barevnou kombinaci. Odkaz na nařízení vlády č. 11/2002 Sb., je pak pro nyní projednávanou věc irelevantní, neboť stanoví vzhled a umístění bezpečnostních značek a netýká se v žádném případě označování výrobků.

Osoba zúčastněná na řízení odkázala na závěry vyslovené v rozsudku Soudního dvora ze dne 21. 10. 2004 ve věci *KWS SAAT AG*, C-447/02 P, Recueil, s I-10107, dle kterého rozlišovací způsobilost ochranných známek sestávající z barvy musí být posuzována podle stejných zásad jako rozlišovací způsobilost jiných druhů ochranných známek. Dle osoby zúčastněné na řízení je veřejnost již navyklá spoléhat na identifikaci výrobců na trhu se zahradní technikou za pomoci jednotlivých barev, čemuž přisvědčil i Úřad průmyslového vlastnictví. Jednotliví výrobci zahradní techniky užívají každý vždy jednu konkrétní barvu nebo kombinaci dvou barev jako jednoznačný rozlišující znak. Osoba zúčastněná na řízení je prokazatelně jedinou společností, která kdy začala originálně a soustavně užívat kombinaci barev oranžové a šedé jako firemních barev. To, zda Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu zapsal či nezapsal barevné ochranné známky osoby zúčastněné na řízení, je pro toto řízení nerozhodné, neboť se jedná o mezinárodní ochrannou známku zúčastněné osoby, která je řádně zapsaná a na území ČR platná. Navíc je toto tvrzení nepravdivé, neboť osoba zúčastněná na řízení je vlastníkem dvou zapsaných ochranných známek Společenství chránících předmětnou barevnou kombinaci (CTM č. 7472723 a č. 9388877).

Osoba zúčastněná na řízení navrhl, aby Krajský soud v Brně žalobu jako nedůvodnou zamítl a setrvala na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před soudem.

V. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Vzhledem k tomu, že účinností zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ke dni 1. 1. 2013 zanikla celní ředitelství a jejich působnost ve věcech rozhodování o opravných prostředcích přešla na Generální ředitelství cel, je nyní tento správní orgán žalovaným (§ 69 s.ř.s.).

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování (původního) žalovaného podle § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.

Krajský soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného z toho důvodu, že se nevypořádal se všemi uplatněnými body odvolání. Žalovaný jako odvolací správní orgán byl povinen zabývat se všemi odvolacími námitkami žalobce (§ 89 odst. 2 správního řádu). Podle ustálené judikatury správních soudů musí být z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Byť žalobce v žalobě nespecifikoval, kterými konkrétními body odvolání se žalovaný nezabýval, soud z odůvodnění napadeného rozhodnutí seznal nosné důvody, které vedly žalovaného k zamítnutí odvolání, a odůvodnění rozhodnutí žalovaného dále obsahuje argumentaci, která představuje dostatečnou odpověď na odvolací námitky.

Poukazoval-li žalobce na průtahy ve správním řízení a časovou prodlevu mezi ukončením kontroly a zahájením správního řízení, žalobce byl proti nim oprávněn brojít samostatnými prostředky ochrany podle § 79 an. a § 82 an. s.ř.s. Při přezkumu nyní napadeného rozhodnutí žalovaného a řízení, jež mu předcházelo, soud konstatuje, že v případě lhůty pro vydání správního rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 3 správního řádu se jedná o lhůtu pořádkovou, jejíž nedodržení nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Namítané průtahy v řízení by způsobily nezákonnost napadeného rozhodnutí pouze tehdy, pokud by celní úřad nedodržel prekluzivní lhůtu podle § 24b odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele, podle něhož odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezačal řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán. V daném případě ze správního spisu vyplynulo, že kontrola byla ve skladu žalobce provedena dne 22. 3. 2010 a správní řízení bylo zahájeno dne 21. 6. 2011. V daném případě tedy nedošlo k uplynutí prekluzivní lhůty, v níž byl celní úřad oprávněn správní řízení zahájit.

Namítal-li dále žalobce, že usnesení Krajského ředitelství policie Zlínského kraje č. j. KRPZ-10368/TČ-2010-150081-PAJ není součástí správního spisu, nebylo jím prováděno dokazování a není zřejmé, jaké listiny trestního spisu vzal celní úřad v úvahu, krajský soud uvádí, že dokumenty, jako je např. usnesení o zastavení trestního stíhání nebo protokoly, které jsou součástí trestního spisu, jsou veřejnými listinami a mají charakter podkladů pro vydání rozhodnutí (§ 50 odst. 1 správního řádu). Neprovádí se jimi tedy dokazování listinou podle § 53 odst. 6 správního řádu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2012, č. j. 9 As 109/2012-62, dostupný na www.nssoud.cz). Jako podklady správního rozhodnutí však musí být součástí správního spisu, pokud správní orgán shledá, že jsou potřebné pro zjištění všech skutkových okolností tak, aby správní orgán dostal své povinnosti vyplývající z § 2 a § 3 správního řádu. Hodnocení těchto podkladů pak musí nalézt odraz v odůvodnění správního rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). Krajský soud zdůrazňuje, že správní orgán není návrhem účastníka řízení podle § 50 správního řádu vázán v tom smyslu, že je povinen vzít za podklad rozhodnutí jakýkoliv návrh. Je však povinen se svůj postup ve vztahu k návrhu účastníka řízení v rozhodnutí odůvodnit. Celní úřad tak nebyl podle názoru krajského soudu povinen na základě návrhu žalobce učinit celý trestní spis součástí správního spisu a vypořádat se s každou písemností obsaženou v trestním spise jako podkladem ve smyslu § 50 správního řádu. Na základě povinnosti zjistit všechny rozhodné skutečnosti podstatné pro posouzení věci je správní orgán, podle krajského soudu, povinen připojit ty součásti trestního spisu, ze kterých takové skutečnosti vyplývají a dále se vypořádat s konkrétními návrhy účastníka řízení, pakliže trvá na doplnění podkladů.

Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že trestní spis byl na základě návrhu žalobce ve správním řízení celním úřadem vyžádán a prostudován, neboť dle názoru celního úřadu mohl sloužit ke zjištění všech skutkových okolností dané věci. Poté trestní spis jako celek vyhodnotil celní úřad jako nerozhodný pro posouzení věci a dospěl k závěru, že pouze jedna listina z něj je podkladem rozhodným pro posouzení věci, tu zařadil do správního spisu a žalobce měl možnost se před vydáním správního rozhodnutí se s ní seznámit. Z úředního záznamu – vyrozumění o podkladech rozhodnutí ze dne 28. 11. 2011, č. j. 5256/2011-136400-021, zaslané zástupci žalobce vyplynulo, že se jednalo úřední záznam Celního ředitelství Olomouc ze dne 6. 10. 2010 sp. zn. OL-1331/TS-4/2010, o ohledání předmětných zajištěných rosičů. Není tedy pravdivé tvrzení žalovaného na str. 7 žalobu napadeného rozhodnutí, že jako podklad rozhodnutí bylo z trestního spisu do správního spisu zařazeno usnesení Krajského ředitelství policie Zlínského kraje č. j. KRPZ-10368/TČ-2010-150081-PAJ. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí ovšem vyplývá, že žalovaný uvedl, že jím není vázán, nicméně poznamenal, že vyznívá ve prospěch žalobce, tedy přesto k němu uvedl hodnotící úvahu. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí však vyplývá, že závěr ohledně zaměnitelnosti zadržovaných výrobků s výrobky značky STIHL, založil celní úřad, resp. žalovaný na vlastním posouzení. Pokud by po skutkové a právní stránce obstálo, neměla by výše popsaná vada postupu žalovaného při hodnocení usnesení Krajského ředitelství policie

Zlínského kraje č. j. KRPZ-10368/TČ-2010-150081-PAJ, aniž by bylo založeno ve správním spise, sama o sobě vliv na zákonnost správního rozhodnutí.

Ke klíčové žalobní námitce, která spočívá v nesprávném posouzení hmotněprávní otázky zaměnitelnosti zadržených výrobků s výrobky značky STIHL, a to na základě jejich barevného provedení, krajský soud nejprve uvádí, že z rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 29. 8. 2012, č. j. O-127301/D29261/2012/ÚPV, kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 6. 4. 2012 o zamítnutí návrhu na prohlášení mezinárodní barevné obrazové ochranné známky č. 664727, jejíž vlastníkem je osoba zúčastněná na řízení, za neplatnou pro území České republiky, vyplynulo, že Úřad průmyslového vlastnictví přiznal kombinaci barev oranžové a šedé získanou rozlišovací způsobilost ve vztahu k výrobkům a službám třídy 7 a 8. Na základě kombinace oranžové a šedé barvy je tedy dle Úřadu průmyslového vlastnictví průměrný spotřebitel zahradní techniky schopen předmětné výrobky odlišit od ostatních značek výrobků zahradní techniky a bezpečně identifikovat jejich původce.

Žalobce v této souvislosti odkázal na rozsudek Tribunálu ze dne 9. 7. 2003, *Andreas Stihl AG & Co. KG*, T-234/01, Recueil, s. II-02867, týkající se zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství, kterou tvoří barevná kombinace oranžové a šedé barvy z důvodu nedostatku inherentní rozlišovací způsobilosti. V této souvislosti zdejší soud poznamenává, že judikatura Soudního dvora EU sice nevylučuje, že samotná barva může získat rozlišovací způsobilost užíváním ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které je požadován zápis ochranné známky Společenství, nicméně rozlišovací způsobilost v případě samotné barvy, lze připustit jen za výjimečných okolností, zejména pokud počet výrobků nebo služeb, pro které je požadován zápis ochranné známky, je velmi omezený a pokud je relevantní trh velmi specifický (srov. rozsudek Soudního dvora ze dne 21. 10. 2004 ve věci *KWS SAAT AG*, C-447/02 P, Recueil, s. I-10107 a ze dne 6. 5. 2003, *Libertel*, C 104/01, Recueil, s. I-03793). Jakkoliv se jeví krajskému soudu argumentace Tribunálu ve výše citovaném rozsudku rozumná a přesvědčivá, a rozlišovací způsobilost samotné barvy, či kombinace více barev nanejvýš sporná, předmětem soudního přezkumu v nyní projednávané věci není správnost úvahy Úřadu průmyslového vlastnictví, zda dané označení (barevná kombinace), které požívá známkoprávní ochrany, mohlo rozlišovací způsobilosti nabýt užíváním v obchodním styku. Proto odkazoval-li v této souvislosti žalobce u jednání na žalobu podanou u Městského soudu v Praze proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 29. 8. 2012, č. j. O-127301/D29261/2012/ÚPV a argumentoval-li nutností k dané otázce (získání rozlišovací způsobilosti, pozn. soudu) provést spotřebitelský průzkum, neshledal krajský soud pro posouzení nyní projednávané věci tyto důkazní návrhy opodstatněné, neboť, jak bylo výše zdůrazněno, nesouvisí s otázkou soudního přezkumu v nyní projednávané věci. Krajský soud k věci poznamenává, že neshledává důvodu, aby otázka zaměnitelnosti v této konkrétní věci byla celními orgány posuzována v rozporu s interpretačními vodítky vyplývajícími z judikatury Soudního dvora EU či Nejvyššího správního soudu

(srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2012, č. j. 5 As 37/2011-111, publ. pod č. 2685/2012 Sb. NSS a na www.nssoud.cz).

Mezinárodní ochranná známka ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení, která spočívá v kombinaci oranžové a šedé barvy, tedy požívá na území České republiky ochrany vyplývající z institutu ochranné známky (§ 2 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách). Krajský soud provedl důkaz kopií zápisu č. 664727 v rejstříku Úřadu průmyslového vlastnictví pořízenou dne 6. 1. 2014 z internetu (obrázek č. 1).

Zdroj Reprodukce/Znění OZ	WIPO-CZ
Popis	ENProtection is not claimed for the shape.
Popis	FRLa protection de la forme n'est pas revendiquée.
Číslo zápisu	664727
Tridy výrobků a služeb	7, 8
Vídeňské obrazové tridy	25.5 ; 25.5.1 ; 26.4 ; 26.4.2 ; 26.4.9 ; 29.1 ; 29.1.1 ; 29.1.6
Datum zápisu	31.10.1996
Datum oznámení pro CZ	11.09.1997
Datum konce platnosti	31.10.2016
Přihlašovatel/vlastník	Andreas Stihl AG & Co. KG Badstrasse 115 71336 Waiblingen DE
Země původu	FR
Zástupce	Gleiss Lutz Lautenschlagerstrasse 21 70173 Stuttgart DE
OZ tvořena pouze barvou	ENOrange = RAL 2004 or Pantone 164c; gray = RAL 7035 or Pantone 428u.

(obrázek č. 1)

Právní úprava umožňuje vlastníkově ochranné známky dovolávat se ochrany proti porušování práv k ochranné známce nejen v rámci ochrany proti nekalé soutěži (§ 47 obchodního zákoníku, § 2972 an nového občanského zákoníku) a u Úřadu průmyslového vlastnictví (§ 7 zákona o ochranných známkách), ale zprostředkovaně i na základě veřejnoprávních předpisů, jejichž účelem je primárně ochrana spotřebitelů před klamáním, tedy ochrana veřejného a nikoliv soukromého zájmu.

Podle § 2 odst. 1 písm. r) bodu 1. zákona o ochraně spotřebitele se pro účely tohoto zákona rozumí výrobkem nebo zbožím porušujícím některá práva duševního vlastnictví padělek, jímž je výrobek nebo zboží, včetně jeho obalu, na němž je bez souhlasu majitele ochranné známky umístěno označení stejné nebo zaměnitelné s ochrannou známkou, porušující práva majitele ochranné známky podle zvláštního právního předpisu, dále veškeré věci nesoucí takové označení (značky, loga, etikety, nálepky, prospekty, návody k použití, doklady o záruce apod.), a to i tehdy, jsou-li uváděny samostatně, a samostatné obaly, na nichž je umístěno takové označení.

Podle § 5 odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele se za klamavou obchodní praktiku považuje také nabízení nebo prodej výrobků nebo služeb porušujících některá práva duševního vlastnictví, jakož i skladování takových výrobků za účelem jejich nabízení nebo prodeje a dále neoprávněné užívání označení chráněného podle zvláštního právního předpisu v obchodním styku.

Podle § 23 odst. 6 zákona o ochraně spotřebitele dozor nad dodržováním povinností stanovených v § 5 odst. 2, § 7b a 14a provádějí též celní úřady. V případě zjištění výrobků nebo zboží, které naplňují znaky porušení ustanovení § 5 odst. 2, je celní úřad oprávněn takovéto výrobky nebo zboží zajistit a následně rozhodnout o jejich propadnutí nebo zabrání.

Podle § 24 odst. 1 písm. a) tohoto zákona se výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel nebo prodávající se dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.

Součástí správního spisu je jednak fotodokumentace zadržovaných výrobků - zahradních rosičů značky MKS, pořízená při kontrole, jak vyplývá z protokolu o kontrole ze dne 22.3.2010, č.j. 2716-2/2010-136400-031. Převažující barvy na výrobku jsou oranžová a bílá, s dalšími černými a červenými barevnými prvky (obrázek č. 2). Dále je součástí správního spisu fotografie motorového rosiče značky STIHL z kopie stránky z katalogu značky STIHL, na kterém převažuje oranžovo bílá kombinace, šedá barva se vykytuje z boku oranžové části výrobku (obrázek č. 3).

(obrázek č. 2)

(obrázek č. 3)

Krajský soud podle § 52 odst. 1 a § 77 odst. 2 s.ř.s. dokazoval kopiemi z veřejně dostupných katalogů výrobců zahradní techniky, pořízených z internetu a doloženými osobou zúčastněnou na řízení (tzv. printscreeny), aby zjistil, s jakým barevným provedením výrobků se setkává průměrný spotřebitel zahradní techniky.

Vyšel z předpokladu, že průměrný spotřebitel zahradní techniky předmětné výrobky nakupuje jak v „kamenných“ prodejnách, tak na internetu. Z dokazování vyplynulo, že výrobci různých značek zahradní techniky používají na svých stránkách na internetu různé barvy, např. oranžovo šedá na internetové stránce značky STIHL, zeleno bílá u značky BOSCH a WERCO, černo červená a bílá na stránce značky GARDENA. Z kopií internetových stránek nabízejících motorové rosiče a foukače zn. STIHL, Mountfield a Solo vyplynulo, že převažující kombinace barev na těchto výrobcích jsou bílá a oranžová a bílá a červená.

Podle krajského soudu je tedy průměrný spotřebitel zahradní techniky podle krajského soudu obeznámen s převažující barevnou paletou na výrobcích zahradní techniky a s tím, že skoro na každém takovém výrobku se nachází oranžová, červená nebo černá barva kombinovaná spolu s dalšími barvami např. bílou, zelenou nebo šedou. Žádná z těchto barev sama o sobě tak nemůže podle zdejšího soudu průměrnému spotřebiteli asociovat konkrétní značku, tedy původce výrobku, bez dalších znaků s rozlišovací funkcí ve smyslu práva duševního vlastnictví (např. nápis, obrázek, unikátní tvarové řešení, požívá-li ochrany, atd.). Průměrný spotřebitel zahradní techniky se tedy dle krajského soudu běžně s odstíny základních barev výrobků zahradní techniky a jejich kombinacemi setkává. Je dále schopen odlišit oranžovou barvu od červené barvy, stejně tak šedou barvu od bílé, žlutou od zelené apod., ač se konkrétní odstíny těchto barev mohou u některých výrobků nepatrně lišit. Nebude tedy vizuálně zaměňovat oranžovo bílý výrobek za oranžovo šedý výrobek apod. jen na základě jeho barevného provedení.

Krajský soud se tedy s ohledem na zjištěný skutkový stav zabýval správností závěru celního úřadu a žalovaného, že zadržené výrobky jsou zaměnitelné s výrobky značky STIHL, a to na základě na zadržených výrobcích použité barevné kombinace.

Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí celního úřadu vyplynulo, že celní úřad posoudil otázku zaměnitelnosti tak, že zdůraznil, že zachování poměru barev na výrobcích v takovém poměru, jako jsou znázorněny na ochranné známce, není zakotveno v žádném právním předpisu a nevyplývá ani ze zápisu v rejstříku ani Vídeňské dohody o zřízení mezinárodního třídění obrazových prvků mezinárodních známek a vídeňského třídění obrazových známek. Je tedy na vlastníku ochranné známky, v jakém poměru bude registrované odstíny barev používat. Dle názoru celního úřadu se nelze ani dovolávat toho, že výrobky obsahují i další odstíny barev. Svýjmkou černé barvy, která je použita u výrobku na víku vzduchového filtru, pružné prodlužovací trubici, prodlužovací trubici a rukojeti, jsou tyto barvy použity na informativních štítcích (žlutá a modrá) a na štítcích s označením rosiče (červená, bílá a černá). Provedeným dokazováním bylo dle celního úřadu prokázáno, že označení umístěné na zadržených výrobcích není stejné s ochrannou známkou č. 664727. Odlišnost odstínu oranžové barvy užitě na ohledávaném výrobku byla oproti odstínu RAL 2004 shledána sice jako znatelná, ale jednalo se o nepatrnou barevnou odlišnost. Použití šedé barvy odstínu RAL 7035 nebylo na zadržených výrobcích zjištěno. Odlišnost šedé barvy byla shledána jako nevýznamná barevná odlišnost. I přes zjištěnou odlišnost v odstínech oranžové a šedé barvy na zadržených výrobcích má celní úřad za to, že na straně spotřebitele existuje pravděpodobnost záměny označení s ochrannou známkou č. 664727. Žalovaný pak uvedl, že barevná kombinace použitá na zadržených výrobcích je velmi podobná s výrobky značky STIHL.

Krajský soud dospěl k závěru, že výše citovaný závěr celního úřadu a žalovaného je nesprávný.

Na rosiči značky MKS (obrázek č. 2) se chráněné označení, tedy šedo oranžová barevná kombinace (tzv. korporátní barvy osoby zúčastněné na řízení), vůbec nenachází. Pokud má oranžovo šedá barevná kombinace, jak je zapsána v rejstříku ochranných známek, asociovat spotřebiteli výrobky značky STIHL, musela by se především na předmětném zadrženém výrobku nacházet, a to v takové míře, aby upoutala pozornost průměrného spotřebitele (tedy nikoliv na marginálních částech výrobku). Také na rosiči značky STIHL, kterému jsou zadržené výrobky dle celního úřadu a žalovaného podobné, se barvy této značky, jak jsou zapsány a chráněny, nenachází v podstatné míře.

Krajský soud podotýká, že i z úředního záznamu Celního ředitelství Olomouc ze dne 6. 10. 2010 sp. zn. OL-1331/TS-4/2010, o ohledání zadržených rosičů, který měl podle žalovaného vyznívat ve prospěch žalobce (str. 7 žalobou napadeného rozhodnutí), vyplynulo, že na zádočném motorovém rosiči žalobce není přítomna v části skříň ventilátoru ani v jiné části rosiče šedá barva.

Úvaha celního úřadu, že i kombinace bílé s oranžovou je průměrným spotřebitelem zaměnitelná s barevnou kombinací oranžovo šedou pak není dostatečně argumentačně podložena a neodpovídá požadavkům kladeným na posuzování zaměnitelnosti v oblasti práva ochranných známek.

Ochranná známka, v daném případě kombinace oranžové a šedé barvy, má plnit funkci označení původu, čili má spotřebiteli jednoznačně a nezaměnitelně identifikovat výrobek s jeho původcem (srov. rozsudky Soudního dvora ze dne 4. 10. 2001, *Merz & Krell GmbH & Co*, C 517/99, Recueil., s. I-06959 či ze dne 29. 9. 1998, *Canon Kabushiki Kaisha*, C 39/97, Recueil, s. I-05507). V této souvislosti není rozhodné, zda se na zadrženém výrobku nachází konkrétní odstín RAL či PANTONE uvedený v rejstříku ochranných známek, neboť podle krajského soudu průměrný spotřebitel není schopen při pohledu na výrobek v prodejně či v katalogu na internetu určit a vybavit si přesný odstín odpovídající vzorníku barev RAL či PANTONE, a jeho vizuální podoba závisí také na kvalitě tisku a materiálu povrchu, na který je barva umisťována (plast, kov, papír, obrazovka počítače, prohlíží-li spotřebitel výrobky v katalogu na internetu). Je však schopen rozpoznat oranžovou a šedou barvu sytého odstínu a vybavit si chráněné korporátní barvy značky STIHL, které tvoří ochrannou známku (viz bod 52 rozsudku Soudního dvora ze dne 20. 3. 2003, *LTI Diffusion*, C-291/00, Recueil., s. I-02799). Pojem spotřebitele není v tomto ohledu důvodu interpretovat jinak, než jako spotřebitele, který výrobky zahradní techniky běžně nakupuje a používá, je přiměřeně dobře informován a je přiměřeně pozorný a obezřetný (srov. bod 26 rozsudku Soudního dvora ze dne 22. 6. 1999, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C 342/97, Recueil., s. I-03819).

Názor celního úřadu, že průměrný spotřebitel zahradnické techniky zamění oranžovo bílou kombinaci za oranžovo šedou, je dle krajského soudu v rozporu se schopnostmi dobře informovaného, přiměřeně pozorného a obezřetného průměrného spotřebitele zahradní techniky. Argumentací *ad absurdum* ve své podstatě vylučuje výrobce těchto výrobků z používání dalších barev, pokud by se dle názoru celního úřadu a žalovaného kombinovaly s jedním z odstínů ochranné známky – tedy i např. šedo červenou. Nadto by touto optikou vůbec nemohla být oranžovo šedé barevné kombinaci přiznána rozlišovací způsobilost. Je to právě oranžovo šedá (a nikoliv oranžovo bílá) kombinace barev, která získala dle Úřadu průmyslového vlastnictví užíváním tu kvalitu, že díky ní průměrný spotřebitel zahradní techniky, bez rizika zaměnitelnosti, identifikuje, a to bez dalšího, původ výrobků značky STIHL.

Pokud je dle rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví, podle oranžové a šedé barevné kombinace spotřebitel schopen odlišit původ výrobků osoby zúčastněné na řízení od ostatních výrobků zahradní techniky, které jsou si v případě motorových rosičů podobné i tvarově, a to s ohledem na jejich funkční řešení, je to právě tato kombinace barev, která plní funkci ochranné známky a nikoliv ještě vedle ní oranžovo bílá (srov. rozsudek Soudního dvora ze dne 29. 4. 2004, *Henkel*, C 456/01 P a C 457/01 P, Recueil., s. I-05089).

Krajský soud tak shledal posouzení zaměnitelnosti celním úřadem nezákonným, v rozporu se zjištěným skutkovým stavem. Byla-li argumentace v tomto směru nosnou částí žalobních bodů, pak je žaloba důvodná. To je důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s.ř.s.

S ohledem na to již bylo bezpředmětné, aby se krajský soud dále zabýval tím, zda umístěním dalších distinktivních prvků (ochranné známky žalobce) na zadržených výrobcích by byly tyto výrobky dostatečně odlišeny od výrobků značky STIHL. Tato otázka nadto nebyla předmětem posouzení ve správním řízení, neboť osoba zúčastněná na řízení se dovolávala porušení práv duševního vlastnictví, vyplývajících z obrazové známky spočívající v barevné kombinaci a nikoliv práv z jiných svých ochranných známek – nápis, apod.

Také žalobní argumentace poukazující na používání oranžové barvy jako barvy značek a světelných signálů ve smyslu nařízení vlády č. 11/2002 Sb. je s ohledem na výše vyslovený závěr krajského soudu nepodstatná pro posouzení důvodnosti žaloby. Ze smyslu tohoto nařízení vlády nelze jistě dovodit, že by nebylo možno používat oranžovou barvu na spotřebních výrobcích; nicméně v nyní projednávané věci se jednalo o specifickou barevnou kombinaci korporátních barev osoby zúčastněné na řízení, která měla být „napodobena“ na výrobcích žalobce.

Stejně tak není zapotřebí se již vyjadřovat k otázce uložené pokuty. Přesto však ohledně této otázky krajský soud považuje za vhodné poukázat na to, že celní úřad v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že přihlédl mimo jiné i k výši škody vzniklé osobě zúčastněné na řízení ve výši 5.351.851 Kč, aniž by uvedl jakýkoliv skutkový podklad, z něhož při stanovení výše škody vycházel, či měl vyčíslenou výši škody za prokázanou. Z odůvodnění rozhodnutí celního úřadu není zřejmé, zda ke zjištění výše škody ve výši 5.351.851 Kč prováděl dokazování listinou podle § 53 odst. 6 správního řádu či jakým způsobem informaci získal.

VI. Závěr

Krajský soud tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro nesprávné posouzení klíčové právní otázky zaměnitelnosti výrobku žalobce s výrobkem STIHL. Měl-li tedy žalobce porušit zákon o ochraně spotřebitele tím, že skladoval za účelem prodeje výrobky, které porušují práva duševního vlastnictví osoby zúčastněné na řízení, pak tento závěr je v rozporu se zjištěným skutkovým stavem; jde o závěr nezákonný, který nemůže obstát. To je důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí celního úřadu vydané v prvním stupni trpí stejnou vadou, a tedy že by žalovaný, vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí, mohl v dalším řízení rozhodnout pouze tak, že by rozhodnutí celního úřadu vydané v prvním stupni zrušil, zrušil

krajský soud podle § 78 odst. 3 s.ř.s. i rozhodnutí prvostupňové. Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. pak krajský soud vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

VII. Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný ve věci úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení, které spočívají v zaplaceném soudní poplatku za žalobu (3.000 Kč) a žádost o přiznání odkladného účinku (1.000 Kč) společně s náklady právního zastoupení za dva úkony právní služby po 2.100 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a sepsání žaloby (§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění do 31. 12. 2012) a jednoho úkonu po 3.100 Kč spočívajícího v účasti na jednání u krajského soudu (§ 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění), společně s třemi režijními paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky) a částky 1.722 Kč jako částka odpovídající výši daně z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., celkem tedy 13.922 Kč. K zaplacení byla neúspěšnému žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak krajský soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty

nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9. ledna 2014

JUDr. David Raus, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová